ANUL XXVI Nr. 37 — 4 pagini 100 lei — Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P. T. T. No. 84.146/945 — Vineri 15 Februarie 1945

GAZETA SPORTURILOR

BIROURILE: Str. Ing. A. Saligny, 2 BUCUREȘTI

TELEFOANE: Direcția 6.13.65; Secretariat 5.91.86; Administrație 5.91.86; Tipografia 3.26.60

Apare sub conducerea unui comitet de direcție

ABONAMENTE — 3 Luni / 6 Luni: Particulari 6.000 / 12 000; Autorități, instituții, Cluburi 12.000 / 24.000

PROPRIETAR S. A. „GAZETA SPORTURILOR" Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938 Administrator Delegat, Al. Iliescu

CEVA NU-I IN REGULA LA F. R. BOX...

Noua comisie interimară a Federației române de box a hotărît, în sfârșit, reluarea activității. Dacă această comisie ar fi într'adevăr nouă, am fi îndreptățiți să remarcăm că ea a reușit un verdictabil tur de forță și că isprava aceasta este cu totul remarcabilă. Cum noua comisie este tot cea veche și cum reluarea activității vine după o frământare de aproape două luni, evident, performanța nu este deosebită. Din contra, este cazul să-i... ieșim înainte cu tradiționalul „mai bine mai târziu decât niciodată" și să-i subliniem la timp potrivit foloasele, în eventualitatea că le va avea.

Nu suntem tentați să facem incriminări și să tragem la răspundere pe vinovații unei atât de păgubitoare sistări de activitate, într'un sport în care continuitatea constitue adevărata piatră unghiulară. Nu suntem deasemeni dispuși să despicăm firul în patru și să întrebăm dece a trebuit atâta chibzuială, de ce a fost necesară atâta pierdere de timp dacă nu s'a schimbat nimic și dacă Federația de box a găsit că organizările în regie proprie sunt sistemul ce mai indicat pentru asigurarea unui progres statornic...

Problema am desbătut-o nu de mult, când am abandonat chiar unele principii, când am trecut peste considerente valabile și azi, numai pentru a îngădui Federației luarea unei hotărîri care să dea prilej de manifestare publică boxului bucureștean.

Găsim totuși că nu este lipsit de sens dacă aducem azi în discuție situația de viitor a acestui sport prin prisma întâmplărilor din ultima vreme. Și asta cu atât mai mult cu cât foarte curând se va pune problema reluării activității în aer liber.

După părerea noastră, la F. R. Box este o rotiță care nu funcționează bine. Președintele acestui for are cele mai bune intențiuni și este animat de un spirit sportiv desăvârșit. Cu toate acestea organismul are o deficiență care-i anchilozează musculatura, care-i anihilează efortul. Nu știm exact despre ce este vorba, pentrucă nu cunoaștem orânduirea strâchinilor în bucătăria F. R. Boxului. Că ceva este însă în neregulă acolo, că angrenajul se potențează unitar, iuerul este evident. Îl simțim dela distanță, după cum îl simt pe propriile piele și boxerii de toate soiurile.

L. Roșianu

(Continuare în pag. III-a)

CEEACE NU SE ȘTIE

C.F.R. A CERUT EXCLUSIVITATE PENTRU TURNEUL PASCAL

F.R.F.A. în fața unei probleme cu multiple laturi curioase. «Exclusivitatea» este un bun admisibil într'un regim democratic? Trei foruri de conducere se pronunță, diferit, într'un același caz

În urmă cu câteva zile am avut ocazia să ne ocupăm — sumar — de cererea — ca și de aprobarea — grupării bucureștene C. F. R., în legătură cu un turneu pascal, în Capitală.

Totul era neobișnuit în această cerere. Totul, de la început până la sfârșit.

Nici o mirare că ne-am rezervat dreptul să revenim pe larg asupra acestei chestiuni, mai ales că sunt lucruri ccare ies din comun și care pot avea urmări, altele decât cele ce se văd astăzi.

Una contra trei

Nu facem o afirmație gratuită subliniind că în cererea introdusă la C.G.M., dela început până la sfârșit, era neobișnuit.

Să vedeți dece.

O SINGURĂ grupare a solicitat un turneu cu TREI echipe străine.

O SINGURĂ grupare s'a arătat dispusă să joace în TREI zile TREI matchuri cu TREI adversari diferiți, din TREI țări.

O SINGURĂ grupare a cerut exclusivitatea pentru câte-și trei zile de Paște.

În fața acestei cereri, comisia sportivă din C.G.M. și-a dat asentimentul în întregime, limitând însă la numai o zi exclusivitatea cerută.

La OSP și FRFA

Cererea feroviarilor bucureșteni a fost introdusă apoi — concomitent — la OSP. și FRFA.

BOGDAN (C.F.R.)

OSP. s'a pronunțat, fără rezervă, asupra acordului cerut, dovedind un catolicism care ar fi făcut să roșească de invidie chiar Papa de la Roma.

La FRFA. însă lucrurile au mers mai puțin strună.

Forul de specialitate a pus o serie de legitime întrebări, care merită a fi cunoscute și de opinia publică.

Și anume:

1. Dacă pentru prestigiul foot-ballului românesc o grupare — oricare ar fi ea — poate susține, în bune condițiuni, trei matchuri consecutive, cu trei adversari de calitate.

2. Dacă grupări din străinătate sunt afiliate la federațiile respective.

3. Dacă într'un regim democratic se poate acorda un drept de exclusivitate unei echipe în dauna tuturor celorlalte formațiuni.

4. Dacă existența a trei foruri de conducere — FRFA, CGM. și OSP — fiecare cu punctul lui vedere nu creează o stare de confuzie, dăunătoare — în primul rând — pentru mișcarea respectivă.

5. Dacă și UFSR. nu are de spus un cuvânt și acela de cea mai mare greutate.

Sintentizate în punctele mai sus enumărate, întrebările comisiei interimare F. R. F. A. sunt elemente care merită o cercetare mai atentă, pentrucă răspunsurile sunt de o importanță care nu poate fi tăgăduită de nimeni.

Ne propunem, deaceea, să facem un nou popas asupra lor, într'un număr viitor, cu explicațiuni care astăzi trebuie să le rezum numai la prezentele rânduri.

— b. b. —

„IN LOCUL BUCURIILOR FIZICE, INFLOREȘTE ACUM MATRAGUNA"

Un strigăt de alarmă

Lipsa terenurilor ucide viața sportivă a Capitalei
Dela velodromul din șoseaua Ștefan cel Mare la... tomberoanele U.C.B.-ului
O TRAGEDIE GENERALA

Articolul publicat în coloanele **noastre prin care dădeam alarma în privința crizei terenurilor din capitală a stârnit ecouri.**

Astfel, un cititor care se acoperă cu mantia anonimatului, ne trimite o scrisoare în care, printre altele, ne spune:

«Viața sportivă es'e, într'adevăr, pe punctul să decedeze. Și în special viața sportivă de cartiere. Astfel, cartierul capitalei în care totdeauna a pulsat o activitate de prima mărime a fost cartierul Tei, Floreasca. Pe vremuri exista un teren care deservea nevoile și aspirațiile sportivilor din această parte a capitalei: Velodromul din șoseaua Ștefan cel Mare. Azi, acest velodrom a devenit — acum foarte bine ați scris și Dvs. — o rampă de gunoi. Era și este singurul loc unde tinerele generații depe aceste meleaguri puteau să-și deretece plămânii, să-și fortifice mușchii, să scuipe otrava acumulată în săptămânii de muncă sau să se distreze, pur și simplu...»

Desigur că observațiile corespondentului nostru ocazional sunt juste și dureros de actuale. Situația în care se sbate massa sportivilor din cartierul Tei—Floreasca este într'adevăr dramatică. Nu trebue să uităm că acest cartier a gestat și a generat o mișcare spor-

(Continuare în pag. III-a)

PROECTE DE CAMPION

Petre Brătescu pleacă în Statele-Unite

—O convorbire între două autobuze. Propunerea unui susținător milionar. Lucian Popescu și Gheorghe Popescu, egal Henry Armstrong. Un clasament al punch-eurilor români. O provocare pentru Gheorghe Popescu.— Brătescu atacă titlul semi-mijlociu

In piața Victoria e lume mai multă decât în gara de Nord. E și normal de vreme ce un drum cu autobuzul pe șoseaua Brașovului, îți oferă mai multe perspective decât un drum făcut cu auto-motorul în aceeași direcție.

Așteptăm un autobuz care să ne ducă spre masivul Caraimanului și — în lipsă de altceva mai bun — privim la forfota celor ce „evadează" din inghesuiala altui autobuz, abia sosit de pe valea Prahovei. Peste tot figuri sportive... Iată-l pe Humis (venit probabil dela ski) împreună cu d-na, iată-l pe Traian Iordache (venit probabil dela cazinoul Sinaiei, fără... bani), iată-l pe Băzu Cantacuzino împreună cu eroina piesei „Femeea răpită", iată-l pe campionul de bob Budișteanu cu aceeași mustăcioară... (era să zicem „A la John Gilbert", dar știm că „Budi" vrea să fie mereu tânăr) și iată-l pe tânărul campion de box PETRE BRATESCU, însoțit de un tânăr cu mustăcioară... „gen Budișteanu".

Și fiindcă autobuzul pe care-l așteptăm nu se prea grăbește il „imobilizăm" pe Brătescu, între două grămezi de zăpadă, cu perfide scopuri reportericești...

Tratativele matchului cu Toma Ilie

— Ai fost la Predeal?

— Nu. Am fost împreună cu dumnealui — îmi dați voie: d. Ștefan Chiriac, unul dintre susținătorii mei — la Sinaia, unde am petrecut o Duminică foarte frumoasă. Trist a fost faptul că a trebuit să mă scol la ora trei dimineața ca să iau autobuzul spre București. Și acum mi-e somn.

— Ce se aude cu matchul de campionat cu Toma Ilie?

— Tratativele sunt în curs. Oferta inițială a fost însă desavantajoasă pentru mine. Mi s'a oferit pentru acest match în care risc să-mi pierd titlul suma de 500.000 lei, adică tot atât cât i s'a aprobat lui Ion Mihăilescu, pentru un match amical cu Andrei Valentin

PETRE BRATESCU

— Ai avut însă și o ofertă pentru trei matchuri?

— Da. Și mi-am formulat următoarele pretențiuni: Toma Ilie 1800 mii lei), Costel Dumitrescu (500 mii lei) și Costel Stănescu (500 mii lei). Total 1.800.000 lei. Ni s'a oferit însă numai 1.500.000 lei, con-

(Continuare în pag. III-a)

FRED FLURY CAMPIONUL „MIJLOCIU" AL ELVEȚIEI VA BOXA IN AMERICA

GENEVA 13 (Serviciul nostru special). — Campionul de box al Elveției la categoria mijlocie, Fred Flury, a semnat, zilele acestea, un contract pentru 15 matchuri în America.

Flury care deține, actualmente, o extraordinară formă, va părăsi Elveția la începutul acestei primăveri. De reținut, că, recent, Flury a obținut o categorică victorie la puncte asupra lui Mario Casadei, fost campion european.

DUMINICA

THEO MEDINA VA FI OPUS LUI GUS FORAN

PARIS, 13 (Serviciul nostru special). — La Palais de Glace, va avea loc Duminică, o mare reuniune pugilistică franco-engleză. Capul de afiș este deținut de întâlnirea dintre Theo Médina, campionul Franței la categoria muscă și Gus Foran, challengerul lui Jackie Patterson, pentru titlul Marei Britanii la categoria muscă.

Acest match trebuia să se dispute la 25 Ianuarie, dar Médina a fost indisponibil la acea dată

SPORTUL IN U.R.S.S.

SKIORII SOVIETICI SE PREGATESC PENTRU CONCURSURILE DELA UTKUSS

500 km. pe ski în 20 de zile
Sedneva, revelația din Celiabinsk
Un trio de «olds-boys» vrea să parcurgă distanța Moscova—Leningrad pe skiuri

Skiul sovietic se află, actualmente, în plin sezon. Numeroase întreceri locale, interoraşe, regionale și pe republici, au loc în aproape întreaga Uniune Sovietică.

In afara campionatelor a căror dată a fost recent fixată, skiorii ruși așteaptă acum cu multă nerăbdare competiția de pe pârtia UKTUSS din munții Urali, un adevărat criterium el celor mai buni skiori, care se va desfășura la jumătatea lunii Martie.

Skiorii au și început pregătirile în vederea marilor întreceri dela sfârșitul sezonului. Ei și-au stabilit cartierul general ca FINOVSKA, o localitate situată la 100 km. de Moscova. Aici se află majoritatea skiorilor de elită, cei din Leningrad au preferat să se antreneze pe pârtiile de lângă orașul lor.

Bine înțeles, la Finovska, au loc regulat curse de antrenament de 20—30 km., care mai întotdeauna se transformă în întreceri aprig disputate.

O întrecere pe viscol

In 20 de zile de antrenament, fiecare skior a parcurs în total 500 km., desăvârșindu-și astfel una din cele mai importante calități ale unui skior: rezistența. De-altfel, toți concurenții acestor probe neoficiale au dovedit o formă excelentă, fapt care a contribuit la spectaculozitatea disputatelor curse. Iată cum descrie un ziarist o cursă de 20 km. la care a asistat:

Pe primii 10 km., skiorii s'au detașat unii de alții mai mult sau mai puțin, deși erau toți handicapați de un puternic vânt cu zăpadă.

Cel mai bun timp pe primii 10 km l-a realizat Pavel Orcov un inginer din Gorky (40 min. 37 sec.), Alexei Ivanov, care era al treilea după prima etapă s'a clasat la 15 secunde după fruntaș.

Dobrin a decepționat

Adevărata luptă s'a dat pe ultimii 10 km. Alexei Ivanov a câștigat într'o manieră splendidă acoperind distanța în 39 min. 19 sec. Orlov s'a clasat al doilea ca 35 secunde după învingător.

Pe 20 km. Ivanov realizase 1 oră 20 min. 31 sec., care, dacă se ține

(Continuare în pag. III-a)

In ziua reluării

Ion Mihăilescu și Valentin Andrei vor fi supuși unui examen hotărâtor pentru cariera lor

Prin strădunța nouei comisii interimare F. R. Box, activitatea pugilistică de mai mari proporții va fi reluată Duminică dimineața, când arena „Paladium" va adăposti o reuniune care poartă girul forului de resort.

Deși nu programează campioni sau campionate, întrunirea atrage prin capul de afiș pe care îl prezintă și care corespunde întâlnirei inedite dintre Ion Mihăilescu și Valentin Andrei, doi semi-mijlocii cari s'au impus printr'o serie de performanțe de necontestată valoare.

UN ADVERSAR PENTRU ION POPA

In timpul din urmă dublul campion național Ion Popa a rămas fără adversari și singurul om care lăsa impresia că ar putea să-i fie opus cu succes ar fi fost ploeșteanul Ion Mihăilescu. Victoriile repurtate de acesta îi dădea dreptul să aspire la cinstea de a înfrunta pe Popa dar, foarte precaut, Mihăilescu nu s'a pripit și a preferat să susțină, înaintea marei întâlniri, o partidă de verificarea formei. Și va face acest lucru în compania unui adversar de certă valoare care, la rândul său, țintește titlul deținut de Ion Popa.

Ne aflăm deci în fața unei partide care poate fi socotită drept o semi-finală a campionatului României la categoria semi-mijlocie. Acest lucru este deajuns spre a asigura interesul partidei care mai este augmentat și de faptul că în-

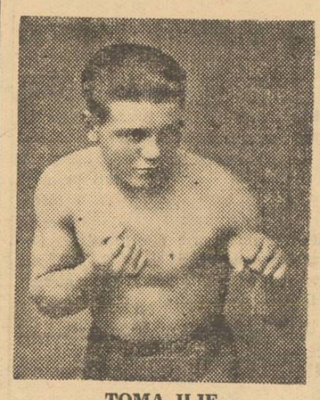

TOMA ILIE

tâlnirea făgăduește un spectacol de bună calitate.

UN MATCH LISPIT DE SEMNIFICAȚIE

Cel de al doilea match al reuniunii va opune pe Costel Dumitrescu lui

(Continuare în pag. III-a)

FAPTE & Comentarii

24.000 lei

Una dintre măsurie federației de atletism pe care nu o înțelegem: orice atlet demisionat trebue să plătească înnainte, cotizația pe un an, adică 24.000 lei Indiscutabil că suma nu e mare, azi când cu banii aceștia abea de iei o loje la Savoy. Dar există totuși atleți care — oricât de mică ar părea suma — nu o pot da. Pentru ei 24.000 lei tot mai reprezintă ceva și nu se știe cu câte sacrificii ar fi obligați să-i scoată la o eventuală demisie.

Nu înțelegem în folosul cui sunt acești bani. Cluburile nu trăesc din ei, iar federația are de unde să obțină mai mult. Suntem informați de altfel că majoritatea cluburilor bucureștene vor protesta contra deciziei. Dece să se ajungă aici? Mai ales când „actuala" federație a pornit atât de frumos.

Numai două cronometre

E într'adevăr trist: federația de atletism nu mai are — în stare de a funcționa valabil decât două cronometre. Sau cu alte cuvinte în sezonul care vine nu se va putea bate nici un record, cu două cronometre, bine înțeles, căci pentru omologarea lor e nevoe de cel puțin trei. Problema e însă mult mai gravă. Lipsa cronometrelor bune pot compromite nu numai un concurs, ci chiar un sezon. Am aflat că federația intenționează să le dea la reparat. Îndrăznim să credem că hotărârea e urgentă. De altfel nu ne putem imagina că s'a trecut la lucruri mai serioase, până nu s'a lămurit problema cronometrelor.

Revizuirea instructorilor

De data aceasta e vorba despre o hotărâre care merită subliniată. Într'o recentă ședință a FRA-ului, s'a propus — și propunerea a fost primită cu unanimitate — revizuirea actualilor instructori de atletism.

Cu concursul memoriei, ne aducem aminte că în trecutul nu prea îndepărtat au căpătat «firmă» de instructori mulți, foarte mulți copii, majoritatea — pe atunci, elevi de liceu.

Acești erau «instructorii». S'au cheltuit sume imense pregătirea lor. In realitate pregătirea a durat o lună și la capătul ei, toți au fost declarați «reușiți». Ei aveau să «ducă» știința lor pentru progresul atletismului autohton.

A fost desigur o parodie. Nimeni n'a avut impertinența să-i ia în serios și totul a devenit o poveste. Dar «firmele» au rămas. Încât revizuirea instructorilor era mai mult ca oricând o necesitate, acum când se pare se vorbește cu toată seriozitatea despre sezonul de atletism.

P. Hidișeanu

(Continuare în pag. III-a)

Mai multă grije de culorile țării...

Cercurile cicliste din Capitală au fost informate că, pentru luna Aprilie se proiectează organizarea în București, a unei reuniuni internaționale de specialitate.

Inițiativa ar fi lăudabilă și interesantă dacă nu ar păcătui printr'o neconvenabilă plasare a evenimentului. Căci, Aprilie este pentru cicliștii noștri luna tatonărilor, a primelor antrenamente și a unor întreceri fără prea proeminente pretenții. Sezonul este abia la începuturile sale, cei mai mulți dintre alergători sunt la primii «pași» ai pedalajului și corifeii evită o reintrare timpurie care ar putea să le aducă surprize neplăcute.

Materialul prim, la rândul său, nu corespunde cererilor unor întreceri cu caracer internațional și până la perfecta lui pregătire— și aceasta, bine înțeles, în limita posibilităților — nu este cazul să se riște aventura unor întreceri din cari culorile țării au toate șansele să iasă sifonate.

Nepregătirea concurenților, lipsa materialului și faptului că nici condiția fizică nu a fost întreținută prin suficiente concursuri de ciclo-cross, nu dau dreptul conducătorilor noștri să meargă atât de departe cu proiectele.

Pe deasupra, una sau mai multe reuniuni internaționale, nu pot fi programate nici din punct de vedere technic și aceasta pentrucă Bucureștii nu au la dispoziție o pistă pe care s'ar putea urmări evoluțiile participanților și ca atare nu ar putea fi vorba de un spectacol în văzul tuturor.

Se va riposta — poate — de cei cari și-au asumat, cu ușurință, o grea răspundere că, întrecerile proiectate se pot, foarte bine, ține pe una din șoselele asfaltate din jurul Capitalei. Mentalitate total greșită, întrucât acest gen de alergări nu prezintă avantajul spectacolului și nu dă posibilitate decât unui foarte redus număr de admiratori ai «roților și pedalelor» să-și facă o ideie asupra modului cum au decurs ostilitățile și asupra meritelor evidențiate de protagoniști.

Iată un puternic motiv pentru care este foarte riscant să se organizeze o reuniune internațională în cursul lunei Aprilie când în plus, alergătorii noștri sunt desavantajați de faptul că se găsesc abia la ABC-ul antrenamentului.

Incorigibilii susținători ai ideii riposta pretinzând că în aceiași situație de sumară pregătire se găsesc și viitorii noștri oaspeți. Regretăm că nu putem împărtăși acest punct de vedere cu prea multă ușurință relieful de unii.

Dincolo de granițe cicliștii sunt mai grijulii ca reprezentanții noștri și au, la îndemână, un materianl superior și mai vaste mijloace de pregătire. Dacă nu ne-am gândit la cei mai apropiați vecini ai noștrii — bulgarii — tot trebue să ne considerăm

Jeny Dumitrescu

(Continuare în pag. III-a)